



ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 12.

V Ljubljani, 1. decembra 1889.

Leto XIX.

Tri iskre.

Tri iskre meni v srei tlé
Ter v plamen živi se budé.
Nezgóde, sreče, nič jih ne vgašuje,
Ta ogenj v prsih vsígdar mi kraljuje.
Slovenca kras, Slovenca tolažilo,
Besed, dejánj njegovih so vodilo.

Ko zre na zvézdnato nebó,
Ko zre na mórje mi okó,
Ko se zamaknem v tájnosti prirode,
Ko se zamislim v čudni tek osode,
Tedaj mi vére iskra v srce šine
Ter je v nebésne dvigne visočine.

Kakó je lep slovenski svet!
Ko gledam vá-nj radósti vnet,
Skoz rajskomile shajam se vrtóve,
Očí topé milóbe se njegové,
Ko glási znani mi na sluh doníjo,
Ljubezni k **dómu** iskro mi vzbudíjo.

Čuj! bobnov silni trušč bučí,
Trobente bojni glas zvenčí;
Vasi se s tábori mené in mesta,
Kardél, topóv se polni širna cesta:
Na boj hité Slovenci za **cesarja**,
Za Avstrijo, za milega vladarja.

Tri iskre v srei meni tlé,
V mogočni plámen se družé.
Nezgóde, sreče, nič jih ne vgašuje,
Ta ogenj vsígdar v prsih mi kraljuje.
Te iskre so: **Za vero, dom, cesarja!**
Za Avstrijo, za milega vladarja!

Savinjski.

